

üles, süü - Vanapagan ä-ra
 Kuu üüls' kargas Hunt
 maaft üles ja kobe Vanapaga-
 pagana kallale. Hunt rei-
 gus ja rõbus Vanapaga-
 naa hirmjal kommal, nii
 et wesi ja lida täkiid,
 kõik kohad täis pretsiin-
 o; kifa oli muinugi nii
 hirmus, et puude otjast
 lehed maha jada siwad.

Samal teel kuida ta
 wiimaks ta küüfist pra-
 fis, aga patkama oli ta
 wiimaks ta kaeft kiilt
 saand. Hunt aga kub-
 gul sellest ajast siin
 ja seal üimer ja püüal
 koda uueste kätte saada,
 Vanapagan ei julge

aga enam siie tiulla, ega
 hiialdas oma nägi maina-
 ta.

1. Peulma laul.

Uamus ilu pikem,
 Pruudi wend puu pikem:
 Pea see ma iõe igista,
 Wain warwa rüetista!
 Mu iõe istub igis ja
 Wehil liina rätikasja.
 Looske ratta, käige näkku,
 Looge kätte, looge pillid!
 Põll tal kättal põlwe siin
 Lana kättal min noore.

2. Millal saan?

Millal saan mina isale,
 Millal saan mina emale?
 Millal örutan öle,